

LA TUIES

—Qui deu ésser el que ha trucat? Ai, si fos aquell camàlic que m'ha de portar l'equipatge a l'estació!

LA RETAGUARDIA

DIARIO SEMANA. PLAMANTE Y LUSTRADO DE AVISOS, ANUNCIOS Y ESQUELAS MORTUORIAS
ISALE HOY!

Nuestro programa: **seriedad, economía, rapidez en los encargos y a vivir como se puede**

Lo que es la filosofía tal cual se escribe hoy en día

En vista de las muchas bajas en la suscripción que hemos recibido durante la pasada semana como motivo de haber reproducido los versos "rosalescos", que comentaba nuestro activo director y primer mandra del reino, don Eleuterio Rufasta, y satisfechos del éxito obtenido, vamos a publicar hoy unos pensamientos filosóficos, que hemos afanado del mismo lugar que antes. Advertimos a nuestros lectores que no admitimos reclamaciones ni los cambios. Ahí van, tal como rajan:

"El amor de una mujer, es fácil de conquistar: Lo difícil es, el saberlo conservar".

¡Eso sí que es una verdad como un templo! Sobre todo, en lo que hay que fijarse, es en la puntuación que gasta el autor.

"La mujer que con el beso no se estremece, es indigna de recibirlo".

O es que tiene los pín-tores y no está por broques.

"Las coquetas, aman sólo por vanidad".

¡Ay, sí!

"Hay necio que, por cobardía, renuncia al amor".

¡Hay tantos necios en esta vida, querido filósofo!

"El amor es sacrificio y humildad".

Y, algunas veces, visita al especialista.

Ahora, agárrense de valiente, que viene una especial fábula de Hisopo, que decía el otro:

"Al hombre del día un sabio olvidado decía.

Lo que eres, fuí,

Lo que soy, serás,

Haz de ti lo que quieras que como me veo, te verás".

¡Hay que ver! ¡Hay que ver lo que haríamos nosotros al autor de esta fábula!

Y después dirán que en España no tenemos genios!

████████████████████

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Un pinxo. — Si se ha peleado usted con un viajero que acababa de desembarcar de un trasatlántico, le aconsejamos que tenga cuidado, porque esta gente, en cuanto embarcan, ya provocan.

Un partidario de la "Gillette". — Opinamos como usted que hay que afeitarse en casa. En las mismas barberías hay unos rótulos que dicen, es un vicio servirse de ellas. Y sino, lea: "Precio por servicio, cincuenta céntimos".

Admirador de Muñoz Seca. — ¡Que en qué se parece un hospital lleno de víctimas de una catástrofe a un almacén de granos? Pues, muy sencillo. En que salvado por aquí, salvado por allá...

Un amante de la cultura física. — Para endurecer los miembros puede usted recurrir a varios deportes: el fútbol, el boxeo, la natación, la esgrima... También se puede utilizar, con muy buenos resultados, una señora guapa y cachonda.

A. K. de Mico. — Tiene usted razón. Las reglas de ortografía son un juego de disparates. ¡A ver, por ejemplo, por cuáles siete sueldos calor se escribe

sin acento y en cambio, frío se acentúa! ¡Como si todas las temperaturas no se acentuasen!

Estudiante mal carado. — No le aconsejamos, dado su carácter altivo, la carrera de médico, porque a los galenos cualquier enfermo les tose.

Uno que está por la física. — De la ley de atracción de las fuerzas contrarias, tenemos ejemplos a cada momento: por ejemplo, los invertidos siempre buscan los derechos, y las horizontales, las tiesas.

Conferenciante anónimo. — Si quiere usted evitar molestias, dé la conferencia de día y a pleno sol. Así no habrá motivo para que funcionen los interruptores que haya en la sala.

Historiador. — ¡Talento, era una moneda griega en uso hace de aquello más siglos. Hoy ya no se usa ni tiene valor circulatorio. Por eso se dice que en la actualidad no se da valor al talento.

Financiero escarmentado. — No se meta usted en ningún negocio de zapatos. Hoy, este artículo, está por los suelos.

████████████████████

ESPECTACLES

— GRAN TEATRE —

F SPANYOI
COMPANYIA
SANTPERE - BERGES

Continúen amb gran èxit les representacions de **LA COTXERETA**
Divendres, nit:
TEODORO i COMPANYIA

TEATRE COMIC

La famosa revista
YES - YES

La revista de les magnificències

OUI - OUI

El millor espectacle de
Barcelona

IMPORTANTE

Se avisa, por si alguna jamona quiere aprovechar la fuerza centrífuga del aprendiz de nuestra imprenta, que ya estamos cansados de encontrarlo por los rincones oscuros barajándose con él mismo y dándose unos golpes de puño la mar de raros.

No sabemos si se ha vuelto loco o si ha hecho voto de ensorrarse la pancha a puñetazos, a causa de unos amores desgraciados que terminaron en casa del doctor Gallego. Por esto, ahora no está por broques.

████████████████████

ACCIDENTE DEL TRABAJO

Ayer, entre seis y siete de la tarde, y en medio de una gran oscuridad, oyóse en el "Cine-Gético" el ruido seco que produce una mano femenina al entrar en contacto con la mandíbula de una barra. Calmada la natural alarma, se averiguó que se trataba de un fresco, que estaba trabajando las pantorras de una menor.

Redacció i Administració: Bou de Sant Pere, 9.

SURT ELS DIJOUS

La corrupció del llenguatge

ENAMORADA de la vida tranquil·la i reposada dels pobles, la Suzette, aquella moreneta que fa unes quantes nits anava per la Rambla a la recerca dels senyors que disposaven de dos drets, va decidir guillar de Barcelona i se'n va anar a l'històric "recó" de Girona que, encara que ciutat, conserva bastant fidelment les costums patriarcal del camp.

Allà, les meuques del terror la van acollir amb gran simpatia i els clients mostraren aviat per ella una singular preferència, indubtablement, degut als seus inagotables recursos en "artis amatoris".

A tot es va acostumar la xicota, menys a una cosa, que ella no sap com explicar-se.

A que li canviessin el nom.
Si, senyors. Vostès ja saben, i per si no estan iniciats a la parla d'en Poincaré ja els hi explicarem nosaltres, que Suzette és un diminutiu de Suzanne, i que es pronúncia d'una manera bastant semblant a "Siset".

I, naturalment, els bons gironins i les excel·lents gironines, li diuen totes la "Ciseta".

— Veus aquí com, una corrupció de llenguatge, ha fet el miracle de batejar una meuca parisenca, refinada i perversa, amb un nom català, perfectament camperol...

On és Melbourne?

NOSALTRES ens creïem que a Austràlia, però, segons el "Ciero", és a l'Uruguay. Qui sap! Potser tenim raó tots dos, que deia aquell. En tot cas, allà va la gasetilla, tal com l'hem retallada:

"Han cumplimentado al alcalde, señor barón de Viver, el cónsul y vicecónsul de Portugal señores Abecasis y Sureda, y el concejal del Ayuntamiento de Melbourne (Uruguay), señor Morell."

Oferim un capicúa a qui ho esbrini.

Les "anti-gaseoses"

L'ALTRE dia en M.rs.ll.ch va venir a l'Ateneu rient com si li fessin pessigolles.

— Què li passa? — li vàrem dir.

— Res! Que passo per davant d'un bar i veig un rétol que diu: "Anti-gaseoses". Jo, que pateixo molt de flatulències, he pensat: "Potser això t'anirà bé." En demano una i em serveixen una gaseosa corrent, no pas de les més bones.

— Escolti! — li dic a l'amo —. Això són "anti-gaseoses"?

— Si, senyor!..

— Però si això és una gaseosa corrent!

— Si, senyor, és una gaseosa, però no pas de

les corrents, sinó de les millors! Es per això que en diem "anti-gaseoses". Vol dir quelcom així com super, sab?

I en M.rs.ll.ch continuava rient.

—A veure, a veure — vàrem dir nosaltres. — si és que el senyor Pim i Pom es dedica ara a des-empenyar la direcció literària d'algun bar!

El respecte abans que tot

EL delegat d'Hisenda de la nostra província es diu senyor Ponte.

Però, el personal, respectuós amb la jerarquia, no el nomena mai així.

Li diu: "El señor Póngase Usía."

L'hortolà de Sant Boi

LES ROMANTIQUES

LA Cristineta, meuca de preu, és molt aficionada a llegir. Tot el temps que li deixa lliure el pintar-se, l'anar a casa la modista, al cine, al teatre i atendre als nombrosos amics que formen la seva escollida clientel·la, el dedica a empassar-se planes i planes de bona literatura, cosa que troba bastant més distreta que haver-se d'empassar tantes altres coses com està obligada per la naturalesa de la seva professió.

Ella té una dèria per la literatura. D'ella es conta aquella frase tan bonica de què, en un Estat ben organitzat, els periodistes haurien de tenir "pase" a tots els establiments on es cultiva la productiva indústria de l'amor. Per això, quan té ocasió de parlar amb algun escriptor, autor dramàtic o comediògraf, l'atabala a preguntes.

—Què bonica devia ésser l'època del romanticisme, veritat? — va preguntar l'altre dia a un poeta.

—Oh! Molt, molt! — va respondre aquest.

—I, digui'm — féu la Cristina —. I és veritat que llavors les dones s'entregaven sense demanar diners?

Van Tresca

EL MAL CAMI

LA senyora Mercè, mare llegendària de la xamosa pecadora Elisa — vostès ja saben de qui parlo: aquella rosseta que cada tarda pren un cafè amb lleteta a la terrassa de l'"Iris Bar" — està aquests dies d'allò més capficada.

El motiu de la seva preocupació és, naturalment, la seva filla.

Ella, amb les seves bogeries, ja hi transigeix, perquè a canvi de les mateixes porta bons bitllets de vint naps, i això, en aquests temps calamitosos, no està mai per de més. Però ara les coses s'han posat d'una manera que dona molts mals de caps a la pobra dona.

—Figuri's, senyora Pona — deia l'altre dia a una veïna seva — que la noia se m'ha encapritxat amb aquest dimoni d'en Rosend i no sé pas com acabaran. Jo, cregui que tinc por de què un dia facin un cop de cap tots dos i es casin...

F. Orrolla

—Perquè mira d'aquesta manera, cambrer?

—Oh, res, però m'estranya que la senyora no s'emporti cap plàtan a casa, com fan totes.

EL PECAT DELS

NOSTRES PARES

MARIT i mulier, després d'haver complert amb els seus deures matrimonials, parlaven sobre la curta durada que té l'agradosa execució de les lleis humanes i divines.

—Ves perquè això no podria durar tan com una sessió de radi-telefonía! — deia el marit.

—O com un sopar de tres duros! — afegia la dona.

—O com una pel·lícula de sèries.

—O com una novel·la d'en Folch i Torres!

—De tot això en va tenir la culpa Adam — acabà dient el marit —. Si enlloc le menjar se una poma, s'hagués menjat una cindria, nosaltres en tindriem per un parell d'horetes!

R. Øsk Hetta

ELLA. — Quina pujada!

ELL. — Quina baixada!

COINCIDENCIA

L'ANDREU, "corrido tres cepas", aquella nit havia agafat pel seu compte a l'"Ideal Platanita", l'estrella de l'"Ideal Concert", i no la deixava anar de cap de les maneres. En una altra ocasió, i com que total li havia pogut fer pagar un sandwich i una democràtica cerveseta, la "Platanita" hauria engegat l'Andreu al botavant, però com que era dilluns i no "pasaba un alma", la noia va aprofitar el que hi havia. Per altra part, havia filustringat, a la cartera del xicot, un bitllet de vint duros i un altre de deu. Tal volta, éssent complaent, el més gros passaria, sense gaires dificultats, del lloc on es trobava a l'interior d'una de les seves mitjes.

Dit i fet. Tocaren les tres i l'Andreu li proposà anar a can Verdura. Ella no refusà, i mitja hora més tard tots dos lliuraven un combat de boxa en el que la noia va perdre, puix li va tocar anar a sota.

Quan l'Andreu ja va estar tip de carn de femella, es va alçar, es va arreglar i, amb un gestic generós, llençà deu pessetes damunt de la tauleta de nit.

Com que entre els meus actuals projectes no es troba encara el de fer el Diccionari de renecs catalans, supprimeixo la sèrie d'insults amb què la xicota va obsequiar l'Andreu.

—Què t'has cregut de mi, mamarratxo? El meu amic, cada vegada que venim aquí, em dona vint duros!

—Oh! — respongué el barra de l'Andreu —. Això només és una coincidència!

—Què vols dir, amb això?

—Que jo també tinc un amic que és ximple...

Von Bent

NO PARLA VEN D'ELL

CASADA amb un home que li dobla l'edat, la Fineta no pot mostrar-se gaire contenta del seu nou estat. Però, en aquest món, el primer és el primer, i la Fineta no tenia una peseta i estava cansada d'anar de la Rambla de Santa Mònica als xalets de Vallcarca a guanyar-se les garrofes amb la suor del seu cos. Demés, ella no havia nascut per allò, perquè era massa bona noia i concedia "pases" de favor a tothom que se li posava sentimental. Va trobar un redemptor en la persona del senyor Maiplo, que s'ho va pendre pel cantó seriós i la va portar cap al tàlem com dos i tres fan cinc.

Es clar que la Fineta troba a mancar moltes coses de la seva passada existència, però, resignada, es consola, pensant que no li manquen mai mil pessetes per satisfer qualsevol capritxo.

L'altra tarda la van anar a veure unes antigues companyes "de treball". Ella se'n va alegrar molt de la visita i començaren totes a fer tabola.

En aquestes, el senyor Maiplou va entrar al salonet on estaven reunides.

—Què féu, per aquí! Què féu! — va preguntar.

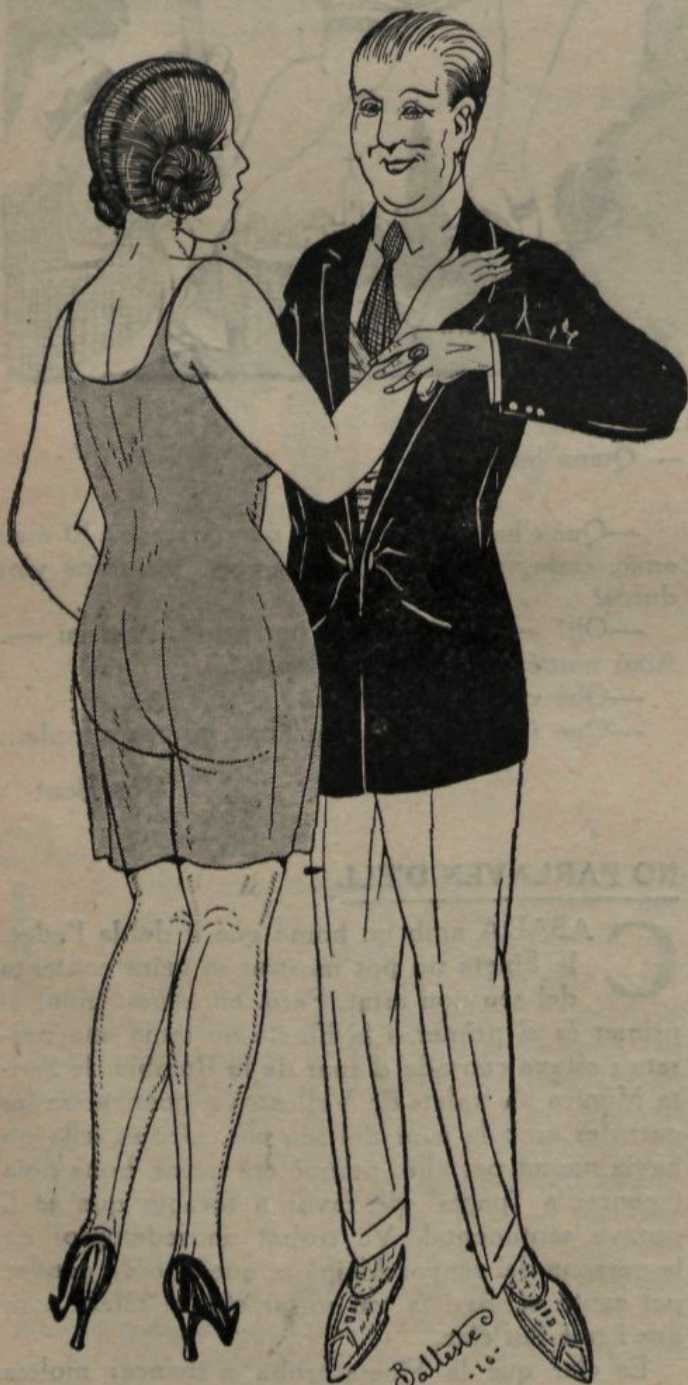
—Estic segur que ara en deieu alguna de grossa!

—No, no! T'has equivocat! — contestà la Fineta —. Precisament parlàvem de tu!

Sal Passer

LA BONA MINYONA

LA senyora de Bonjoc tenia alguns dubtes respecte la fidelitat del seu marit, que tenia fama, de solter, d'haver sigut un gran empaitador de raspes. Com la que acabava de llo-

—Saps què podríem fer avui, Francesc? No sortir; anant-se'n al llit.

—No pot ésser, noia: estic molt cansat.

gar, la Quima, era una mossa de deixa m'encendre, la senyora va creure convenient sotmetre-la a un interrogatori.

—Escolti, Quima — li va dir una tarda que estaven soles —. Jo, en vostè, hi tinc tota la confiança i vull fer-li una pregunta.

—Digui, senyora...

—A vostè, el senyor, mai...

No va tenir necessitat d'insinuar més la senyora de Bonjoc, perquè la minyona, alçant el cap, respongué de seguida:

—Mai, senyora!

La dama va respirar.

—I encara que em digués quelcom, sap? — afegí la raspa — seria inútil!

—Això m'agrada, Quima! — va dir la senyora, transportada d'alegria —. Tenir una serventa honesta, fidel...

—Ah, si, senyora, sí! Per aquest costat, pot estar ben tranquil! Que es pensa que jo seria tan tonta, si el senyoret em digués res, de fer-li cas? No sé pas què hi veu, amb un sou de vuit duros al mes!

Sis Tellei

CONFIDENCIES

SENTIT en una llotja del "Barcelona", entre dues senyores força maques i elegants:

—El meu marit és molt gelós!

—Doncs el meu no ho és gens! Creu-me que fa fàstig enganyar-lo!

Tit Hella

UN JOVE AMABLE

LA Lola està molt contenta perquè fa uns quants dies que festeja amb un jove d'allò més amable, segons diu ella. Sa mare, que té moltes ganes de veure-la casada, se l'escolta embadalida.

—I què? — li diu —. Fa cara de tenir quartos?

—Va molt ben vestit i sempre li sento trincar duros a la butxaca...

—Perquè avui en dia, noia, es necessiten molts calers, per anar un xic bé...

—Oh, ja, ja, mama!

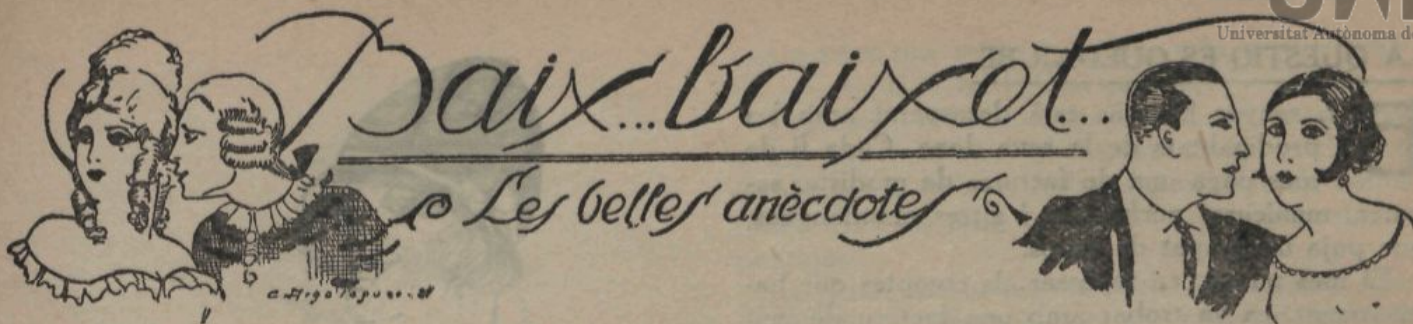
—I es mostra obsequiós?

—Molt! Es de lo més fi i atent que vostè es pugui imaginar! Tinc unes ganes de que el conegui!

—Tan amable, és?

—Molt. Miri: dissabte a la tarde, com que vaig plegar d'hora del taller, ens en vàrem anar al cine. Estant enraonant, va donar-se compte de què se m'havia desfet una lligacama, i em va avisar de seguida!

K. Briola

ELS PANTALONS ESTRETS

DON Ramon era un home refractari a totes les modes. Cap no li semblava prou encertada i per totes tenia un comentari despectiu.

Ara, amb motiu dels pantalons amples que els "snobs" han començat a portar, ha lliurat més diatribes que un revolucionari de l'any seixanta.

En Rafel, un company de penya de don Ramon, li deia l'altra nit, volent calmar les seves nerviositats:

—Però, no s'ho prengui així, don Ramon! Es massa vehement, vostè!

—Es que vostè troba digna aquesta moda antiestètica? Li sembla bé aquest engallinament del sexe fort?...

—Ja és ben diferent de donya Amèlia, la seva senyora, vostè, don Ramon!

—Perquè ho diu Rafelet?

—Oh, per res! Però és estrany que no agrasant-li a vostè els pantalons amples, deixi que ella...

En Rafel no va poder acabar la frase. Sense adonar-se'n, havia fet un pregó de les intimitats que l'unien amb la pròpia de don Ramon. Una mitja rialleta es dibuixà en els llavis de tots els que formaven la penya. Don Ramon no va parlar mai més de pantalons.

***

EL FAKIR

EN un teatre londinenc s'exhibia un fakir que, en estat catalèptic, ofería la particularitat de què els seus membres adquirien tal rigidesa que cap força humana podia doblegar-los.

Una de les vetlles es feu adormir ajaçat damunt d'un túmul, amb els braços drets, rígids, mirant a les bambalines, i amb ells aguantà pesos enormes, sense vinclar-se gens ni mica. ... ..

Acabada la representació, el fakir va rebre una tarja diminuta i perfumada que deia així:

—“Seria un gran plaer per mi que es dignés visitar el meu palau. Li prego vingui en estat catalèptic. Lady M.”

LAURA BRUNET.

El nostre extraordinari de

PRIMAVERA

serà més dolç que la mel i mes sabros que un petó de vidua jove!

—Veritat que és poètic, Adela, aquest recó de muntanya?

—Molt: sobre tot quan surt algún sàtir.

LA QUESTIO ES QUEDAR BE

EL senyor Monràs està desesperat amb les prodigalitats de la seva dona. Cada fi de mes paga una de factures de modista, sabater, manicura, perfumista i altres mandangues, que puja un grapat de duros.

El mes passat, en repassar els comptes que havia pagat, es va trobar amb una factura de vuit centes pessetes de roba blanca.

—Conxita! — va dir a la seva dona —. No hi ha dret! Ja saps quan m'has fet treure de la butxaca aquest, mes, solament per roba blanca?

—No ho sé, noi!

—Cent seixanta duros! Em sembla que en fas un grà massa!

La dona, en sentir allò, va arronçar despectivament l'esquena.

—Després que et faig quedar bé davant dels teus amics, encara em renyes! — va respondre —. Tots els homes sou iguals!

Rosk Hitlla

EL CAMI TRAGIC

VAIG trobar, passejant-se per la Rambla, groc com una menor quan va en bicicleta i més prim que un caliquenyo, a en Borràs.

—Diantre de Borràs! On vas, a aquestes hores? Que no treballes ja a càr Pons?

—He estat malalt! — em va contestar amb un tó tan tràgic que l'altre Borràs, al costat seu, resultava una mena de Ramper.

—I què has tingut?

En Borràs se'm va acostar i em va pronunciar a cau d'orella un nom amb la mar d'"is".

—Vaia una broma! — vaig dir-li —. I qui et va fer aquest regal?

—Una dona que treballa en un concert del Paral·lel! I vint i "pico" de duros que em va costar! Un paper de cent peles, sopar, auto...

—Ah! Vareu anar en auto?

—Sí! I tres setmanes després, ja anava amb croses!

K. Reta

LES NOIES D'AVUI EN DIA

ES un matí clar, seré i plé de sol de diumenge. A la porta d'una torreta de Sant Gervasi, en la que s'exerceix, amb patent i contribució, un negoci de molt moviment, truca una parelleta formada per una nena d'uns quinze anys, d'aquelles que a la tarda van a jugar al tennis, i un xicot, encara tot tímido, d'uns divuit.

La mestressa, que s'acaba de llevar i està regant les flors del jardí com una bona burgesa, s'entendreix en veure'ls, i, amb una sol·licitud quasi maternal, els condueix a una cambra, la més ben situada de totes, en la que el sol hi bat de ple a ple.

—Mira — diu a la nena, carinyosament, com

—M'ha promès que si accedia, es casaria amb mi, però no m'ha dit per quants dies.

una mestra que ensenya la lliçó a la seva educanda —. Aquí hi ha l'aigua calenta, l'irrigador...

I començà a donar-li una explicació, quasi científica, que envejaria en Gasset, tendint a demostrar-li que la política hidràulica és, per als amors furtius com els seus, la millor i més segura de les polítiques...

La gentil noieta escoltà amb aire discret, com si tot allò, no obstant ésser tan trascendental per ella, no li interessés, i quan la dona va acabar, li pregunta, amb una impudícia encisadora:

—I... digui'm... El respall per a les dents, on el tenen?

Ku-Queta

LA CREIXENSA

LA senyora Escolàstica — no confondre-la amb la florista de l'"Edén" — posseeix, a més de trenta mil duros al Banc d'Espanya i una torreta a Sant Gervasi, de baixos i primer pis, una filla que és una divinitat. Té divuit anys, és prima, però plena, i té un cap verd que ja n'ha fet madurar una pila que no ho eren gaire.

La seva mare no se'n dona compte, dels disbarats que fa la noia. La creu innocent i pura, i si li juessin que ella fa aquelles coses, no s'ho creuria.

Diumenge passat, a casa seva hi havia reunió familiar, reunió que la gentil criatura aprofitava per amagar-se amb un jugador de fútbol que li ensenyava la manera de fer gols sense compromís.

—Es fa molt gran, la seva noia! — va dir una senyora.

—Si, si! Està molt crescuteta!

—Qui jo? — féu l'interessada, que en aquell moment entrava al saló —. No s'ho creguin pas! Jo puc assegurar-li's que encara em manca un pam per arribar allà on jo vull!

K. Parró

ANAR PER LLANA...

BAIXAVA pel nandulandesc carrer de Muntaner una xicota d'aquelles de deixa'm encendre. Joveneta, plena, fresca, amb una brusa d'una transparència cretallina que permetia ovirar els més encisadors horitzons.

Quan va estar a la cantonada del carrer d'Aragó, un jove que en aquell moment sortia d'una acadèmia de balls moderns i demés males costums que hi ha per aquells indrets, se li va acostar.

—Ai, nena! I què n'és, de bufona! — li va dir —. Cregui que la raptaria amb aeroplà!

—Cregui que no em disgustaria gens! — respongué la noia amb una franquesa encisadora.

—Si? De debò? — féu el xicot, tot entussiasmat, pensant que allò ja era peix al cove.

—Si! Perquè m'agradaria, un cop enlairat, veure com ens baixaven...

K. Pritxet

—Que perquè porto aquestes faldilles tan curtes? Senzillament: és el darrer model de faldilles per anar al cine.

L'AMOR PROPI

A L "Royal", on ens reunim cada nit una colla d'amics parlàvem de la Neus, aquella ex-venedora de dècims de la loteria que ara porta barret, a-bric de pells i brillants grossos com ciurons i que, des de que fa de cortisana de preu, no vol re- cordar-se del seu democràtic ori- gen.

—Es que aquesta noia — va observar algú — té molt amor propi!

En Llàstics, que ha sigut el seu amant oficial durant tres setma- nes, interrompí:

—Que té amor propi no ho dubto, però haig de fer observar que és un amor propi que canvia molt sovint d'amo.

Ch. Histós

—Jo, què vols que et digui, em sembla que l'Enric no et convé. Tu tens el geni massa fort...
—Si, i ell massa fluix.

SEMPRE S'EXAGERA!

A L foier de l'"Edén", la Rosalia explicava a una seva amiga de concert, la nit que havia passat amb un assidu concurrent de la casa, que li havia donat deu duros a canvi del seu treball. Deu duros, en els temps calamitosos que correm, són de bon aprofitar, i de gangues com aquestes, ja no en passen gaires.

—I què? — va preguntar la que escoltava, un cop va sapiguer la quantia de la remuneració —. Vas restar satisfeta de les seves facultats?

—Si... Bastant...

—T'ho dic, perquè d'aquest senyor es contenen coses molt grosses!

—Bah! — féu la Rosalia —. No tant! Sempre s'exagera!

K. Breta

A CAL RETRATISTA

A casa d'un dels retratistes més coneguts de la nostra ciutat va entrar una senyora — d'alguna manera hem de distingir el sexe de les persones — acompanyada d'un nen d'uns sis anys. La dona anava pintada exageradament,

duia la faldilla molt curta i portava un escot molt pronunciat. Cupletista? Entretinguda? Meuca de preu? Qualsevol ho esbrina!

—Voldria que em retratés aquest nen...

—Amb molt de gust, senyora. Precisament, els ratrats infantils són la meua especialitat. Li asseguro que quedarà natural!

En sentir aquells mots, la dona va fer un geste de contrarietat.

—Miri — va dir al retratista —. A mi no em ve de cinc duros, sap? Però com que aquest retrat l'haig d'enviar al poble i allí em tenen per una senyora casada, m'estimaria més que enlloc de natural quedés llegítim...

R. Osk Hetta

Aquest número ha passat per
la censura governativa

ALVOLTANT DEL BRASER

ALERTA, MINYONS!

En aquesta Secció hi publicarem tots els CONTES que se'ns enviïn propis d'ésser contats a les velles xacrises de quinze anys per amunt i que siguin dignes d'ésser coneguts pels barrilaires lectors de LA TUIES. D'aquests contes en premiarem un cada número amb la respectable quantitat de "deu peles", cobrables en la nostra Administració o per gir postal als que visquin fora de Barcelona. Alerta, doncs, i apretar l'àpit!

ELS CAPRITXOS DE CADASCU

EL senyor Riudoms estava al Casino parlant amb els amics i els hi contava les seves preferències en qüestions amatòries.

—Jo procuro enténdreme-les amb alguna casadeta. Amb elles, almenys, no hi ha el compromís de fer-li's cap regal.

—Jo, no! — respongué el senyor Raurich —. Jo m'estimo més les raspes...

—Home! — féu llavors el senyor Riudoms —. Ja veurà: això són figues d'un altre paner!..

Tit Hella

EL QUE MANCA

LA Ramoneta està neguitosa. Què tindrà la Ramoneta? Això és el que es pregunta matí, tarda i vespre el senyor Clascar, el seu marit, que li dobla l'edat. Ella té vint-i-cinc anys i ell cinquanta ben sonats. Fa dos mesos que es van casar. Ella era pobra i ell està bastant bé de diners. Però els diners no fan la felicitat, com va dir, si mal no recordem, en Girona pobre, i la Ramoneta, ara que té auto, i torre, i brillants, i atrics de pells, i dues minyones, se'n dona compte.

Es passa tot el dia jaient damunt d'un divà. No menja, no té ganes de sortir, la vida se li fa trista, insuportable, i no pot apartar el seu pensament d'aquell pobre xicot, sense un cèntim, però ple de vida,

de joventut i d'alegria, que va deixar per unir el seu destí al del senyor Clascar.

Aquest, bé procura distréure-la, portar-la al teatre, fer-li regals per a què es posi contenta. Tot és en va.

—Però, què redimonis tens? — va preguntar l'altre dia el marit, ja un xic irat.

—Què tinc? — va respondre la Ramoneta —. Què em manca, m'hauries de preguntar!

Van Bolla

UN PACTE RECIPROC

PARLAVEN, en una penya de "Caçadors" on es reuneixen cada tarda set o vuit amics, als quals a més dels vincles de la camaraderia els uneix la seva carrera, puix tots són jutges, fiscals, advocats, procuradors o notaris, del matrimoni. Cadascú deia la seva. Sols un conegut jurista, especialitzat en plets comercials, callava.

—I vostè, quin concepte en té, del matrimoni? — li preguntà algú.

—Quin concepte en tinc? — va respondre —. Molt senzill. Es un pacte recíproc, però amb efectes distints per a cada un dels dos contractants.

—Com?

—Si, senyors. La dona, es casa per ésser més lliure, i l'home, per ésser més esclau!

K. Pella

LA DISCRECIO D'EN CANALS

EN Canals, un xicot molt tronera, empaitava a la Carolina, una xicoteta que, si bé no era un model de virtuts, no s'enredava amb el primer que li sortia de trasantó, perquè li con-

venia, per moltes raons, que es guardés un silenci sepulcral respecte a les seves aventures.

I, per això, la noia rebutjava a molts candidats a amants, quan no estava segura de què els amants eren callats.

Però en Canals insistia, insistia, i la noia ja estava a punt de deixar-se convèncer.

Un jorn, es va decidir a donar el "sí" tan esperat. L'endemà es trobarien a la "Granja Royal", agafarien un auto, com aquell que va al cine, i...

—Però, sobre tot — pregà la Carolina — que ningú no ho sàpiga!

En Canals va creure necessari ponderar la seva discreció.

—Estigues tranquil, Carolina meva! Mira: he tingut què veure amb la Rosalia, amb l'Enriqueta i amb la Cèlia, i mai no ho ha sapigut ningú!

K. Peta

L'ATREVIMENT D'EN RICARD

EN Ricard era un noi que tenia una barra inconcebible. Dona que se li posava al davant, dona que passava per les armes sense compassió, modos ni mirament, tan si era soltera, com si era casada, com si era vídua. Tan se l'endonava que fos rica com pobra, que tingués pare, promès, germà o marit. Ell anava de dret al bulto, sense mirar les conseqüències.

Una de les seves aventures més célebres va tenir lloc l'estiu passat. A la Salut va fer-se amic d'una gentil jugadora de tennis, que tenia vint-i-dos anys, pares rics, torre a la Bonanova i auto propi. Es clar que la xicoteta no era, precisament, allò que a França en diuen una Joana d'Arc, puix havia donat ja bastant què parlar, però, de totes maneres, tampoc era de les que s'entreguen tan fàcilment.

Com se les va arreglar el xicot per fer la conquesta de la jugadora de tennis, és cosa que resultaria massa llarga d'explicar. El fet concret és que, valent-se del xofer del seu propi auto, un diumenge al matí que ella es va oferir a acompanyar-lo a casa seva, el cotxe es va deturar davant del Xalet i, engrescada per la perspectiva que se li oferia, la noia no posà cap dificultat per tancar-se en una cambra junt amb en Ricard, amb qui romangué fins a l'hora de dinar.

—De totes maneres — observà ella quan tornava a abillar-se — el que vostè ha fet amb mi demostra un atreviment molt gros!

I ell, que en qüestió de mides havia restat un xic desil·lusionat, respongué, amb la barra que el caracteritzava:

—De totes maneres, permetí'm que li digui que el seu no és gens petit, tampoc...

S. U. Ripant^a

EL CAPVESPRE DE LES DEESES

DESPRES de trenta cinc anys de vida activa, durant els quals no va parar — això és un dir — de fer gemegar els somiers dels llits de tots els hotels moblats de Barcelona, la Isabel, que havia guanyat uns quaranta mil duros, es va retirar a viure a la torreta que s'havia fet construir a Horta, a fi de viure el temps que li quedava en companyia del seu marit, un bon home que, mentres trobés plat a taula, li paguessin els comptes del sastre, del sabater i del camiser i li donguessin un duro per anar al cafè i fumar, no preguntava mai a la seva dona on havia passat la nit, entre altres raons perquè ella, encara que hagués sigut franca, molts cops no li hauria pogut contestar. Els autos van tan de pressa i avui en dia hi han tantes torres a Sant Gervasi i a la Bonanova, on admeten parelles!

Un cop retirada, encara que la dona tingués ja cinquanta anys fets, no volgué renunciar definitivament a l'amor. El seu dalit era deixar el professionalisme per l'amateurisme però, fillets, els anys no passen en va, i la jovenalla que puja actualment té tantes ocasions de fer-se passar la sed d'amor sense recórrer a les velles que encara es creuen en estat de mereixer!

—Creguin — deia un dia la senyora en qüestió, queixant-se de la seva sort — que no m'ho pensava pas, que els xicots d'avui en dia fossin aixís! Pensin que fa deu dies que no em queda altre remei que dormir amb el meu marit!

K. Briola

LA PULSERA

EL senyor Llistonets, una tarda que vàrem anar a casa seva, ens ensenyava diversos records de la seva accidentada joventut. Lletres d'amor, factures d'especialistes en certa classe de malalties, paperetes del jutjat per escàndol, faltes a la moral i altres coses pitjors... Per fi, ens va ensenyar una pulsera, molt ampla...

—Veuen? — ens digué —. Aquesta era la pulsera que vaig comprar el dia del seu sant a la meva primera "querida"...

Callà un moment i després afegí:

—Com vostès podran apreciar, la pobra senyora, que ja era un xic baqueteixada, la tenia molt ampla...

R. E. Tallet

Conte premiat en el número passat:

L'AMOR ES UN NEN

UN XICOT SOSPITOS

E SCENA: un taller de modistes. Dues noies, aprofitant que la mestressa ha sortit i que la primera és a baix atenent a una clienta, fan petar la xerrada i parlen, com és natural, de xicotots.

—I què? — pregunta l'una —. Com et va aquell moreno del trajo a quadres?

—No gaire bé, noia! — respén l'altra —. Es un xicot que no m'acaba de convèncer!

—No? Per què?

—Què vols que et digui! Fa quinze dies que em ve a cercar al taller i m'acompanya a casa sense haver-me proposat encara res pecaminós... I això em fa sospitar d'ell!

B. Orrango

—Però, vols fer el favor de dir-me quan vos casareu amb en Rafel?

—Oh, ell diu que aviat, però que per ara no li acabo d'agradar...

ELS HOMES D'AVUI EN DIA

E S cosa de sentir, els mots de profunda indignació que llença la senyora Filomena — la "jamona" més castiça de tot el carrer d'Aribau — contra els homes d'avui en dia.

—Són uns indecents! — diu a totes les veïnes i amigues que volen escoltar-la —. Parlen tal com els hi ve a la boca, no respecten a ningú, si una es descuida, s'aprofiten...

—Ja té raó, ja, senyora Filomena!

—Miri: ahir a la tarda, no sé com em vaig contenir. Anava al "Barato", a comprar un vestidet per la noia, quan passà pel meu costat un home d'uns trenta anys, que em va dir uns disbarats! Oh! Vostè no en té idea!

—Quin sofoc!

—Figuri's! Almenys, aquestes barbaritats que diuen, fossin capaços de fer-las, quan arriba l'ocasió...

Xirin Ola

—Veus? Amb una dona així, no gastaria tants flascos d'EROTYL.

Erotyl: és el producte magn per a combatre eficaçment la **IMPOTÈNCIA** i la **NEURASTENIA**, per cròniques i rebels que sigan a tot altre tractament.

Venda a l'engròs i detall: Alt de Sant Pere, 50, farmàcia del Doctor W. DUTREM, Barcelona

DIVENDRES a la nit va tenir lloc al Teatre Romea el benefici de la Maria Morera. A la Morera, nosaltres l'apreciem com les nines dels nostres ulls i LA TUIES en pes va assistir a l'homenatge.

Puix tal volta és la Morera de tots el millor puntal de la clàssica barraca del carrer de l'Hospital.

0 0 0

L"EDEN" ha plegat el ram. Allò de "El médico para señoras", encara que per les famelles vagi molt bé, no ha lograt posar a tó al públic, i per mantenir la sala overta el senyor Buxó s'ha d'accontentar amb tenir un xic de dancing.

Pobre "Edén"! Cregui'n que qui ha vist els music-halls i qui els veu, sent una tristor centrífuga que arriba fins al cor!

S'avorreixen els "corridos" i se'n van cap a altres caus si Mahoma no ens ajuda, això se'n va a can Pistras.

0 0 0

AL "Kursaal" s'ha estrenat una pel·lícula que es diu "Tin tin de mi corazón". Com que el seu assumpte és sentimental i d'aquells que toquen el cor, la gent hi va cada nit i les nostres damiselles s'hi entindren.

El que dona l'ocasió, llur emoció aprofitant, que els que al seu costat seuen la vida es vagin guanyant.

0 0 0

LLEGIM a la plana teatral del "Ciero", secció de Madrid: "Aurora Redondo, al Centro. "Parece estar ultimado el contrato entre la empresa del Teatro del Centro y la Compañía Redondo-León."

Ens sembla és molt del cas aquesta combinació: que millor posar al Centre que tot el que sigui rodó?

0 0 0

EL senyor Giralt, fabricant de mobles i d'operetes, va estrenar, la mateixa nit, al Teatre Goya i amb col·laboració amb l'Eugeni Calderón, una comèdia lírica amb il·lustracions musicals del mestre Carras closa, que es diu "La muchacha que llovió del cielo".

Com que aquella nit, debut de la Companyia que dirigeix l'Ortiz de Zárate al "Goya", erem tots a Romea, vàrem esperar a diumenge i hi anàrem, acompanyant a una nena que s'està al carrer de Sepúlveda iquina mamà té la bona condició d'adormir-se així que entra en qualsevol espectacle públic.

Amb ço dit, ja compendran vostès que nosaltres no ens enterarem gaire del què és l'obra. El que si els hi podem dir, és que hi van haver d'allò més aplaudiments, cosa de la què ens alegrem molt, perquè en Giralt és un bon xicot, a qui apreciem molt i debem varis cafès.

Que la neboda en qüestió li dongui molt rendiment, puix en Giralt és un "tio" que es mereix això i molt més.

0 0 0

AL "Pathé" fan una pel·lícula interpretada per la Clara Kimball Young, que es nomena "La Mujer de Bronce".

No ens engresca pas el títol.

No volem dones de bronze com ara fa la Kimball les volem de carn i ossos, que ja costem prou metall.

EL senyor Gabriel d'Annunzio, que, degut a la seva malaltia, no ha pogut anar a Roma, ha enviat aquest telegrama a la Ida Rubinstein, que actualment actua en un dels més aristocràtics teatres de la Ciutat Eterna:

"La vostra llum no té necessitat de la meua sombra, i així la vostra victòria és més vigorosa i completa. o no vaig bé i el cel és sinistre. Vos petonejo les mans."

Oferim un caliquenyó al diligent llegidor que ens espliqui amb tot detall el què vol dir tot això.

L'Arèta Pobres

PATI BLAU

Tot home de bon paladar,

ha de concórrer al.

PATI BLAU

on hi trobarà els millors

Café-Flambres-Mariscs - Xarcuteria

Las Once Puertas

Els millors mobles i a més bon preu, es venen a llargs plassos

ONDA SANTPAU, 59

GARGANTA
Pastillas **CERDA**

Angines - Aфонia

Ronquera

Venda: _____

SEGALA i FARMACIES

¡¡Vosté no ho creu!! Doncs es cert

que la única clínica benèfica que per mitjà de la Igualta curarà ràpidament les seves malalties secretes (vies urinàries) **COMPLETAMENT GRATIS** sense abonar un cèntim per les visites, està en el carrer PORTAFERRISA principal (entrada pel carrer Roca). Visiteu-nos de sis i mitja a vuit, els dies feiners i vos en convencereu.

MAISON MEUBLE

(VERDURA)

Carrer de Barbarà, 27

Ascensor

Telèfon 3221 - A.

Gran confort — Saletes de bany — Telèfon privat

Ventiladors elèctrics — Gran comoditat

Mont d'Or Meublée

(VERDURA)

Porta de Santa Madrona, 6

al costat del Teatre Circo Barcelonés

Telèfon 4668 - A.

«LA MASCOTA»

Casa dedicada sols a la venda de gomes higieniques de las millors marques «Sense rival»

PROVEU-LES y US CONVENCEREU

MATA-CABRES 50 C^{ts} CAPSA

1, SAN RAMÓN, 1 - BARCELONA

VILLA IVONE

CALLE CARRIL, 46

Magníficas habitaciones con agua corriente
Abierta día y noche — Entrada para autos

Tranvía 58 Muntaner y Ferrocarril Plaza

Cataluña hasta Apeadero Muntaner

BARCELONA — (San Gervasio)

PANYERIES SALMERON

Estalviareu un 70 per 100

CARRER SALMERON, 13

MARCA REGISTRADA

No val a badar...!

Passau per LA MUNDIAL abans d'anar al bany; adquiriu un salvavides per no anar a fons: Lavatges per a després del bany. Casa de curació pots que ensopaguen. Polvos per matar cabres de dotze potes.

CABRES si en teniu i voleu que fugin esverades com si veies sin el llop, compreu la **LOTION LADIL** que la trobareu per **DOS PESSETES**, al

Carrer de l'Unió, n.º 5, Farmàcia

DEMANEU al "vostre" quiosker:

El dimecres: LA NOVELA — FRIVOLA

El divendres: EL CUENTO CLASICO

SARNA (RONYA)

es cura en deu minuts amb
SARNA RETO CABALLERO

Comte de l'Asalt, 86 i
centres d'específics
BARCELONA

PURGACIONES

uretritis y toda clase de flujos de las vías génito urinarias, así del hombre como de la mujer, se curan pronto y bien con las conocidas

GRAJEAS AUSTI

cuyos resultados se notan a las primeras tomas

Casa Segalá, Rambla las Flores, 14-Barcelona

ESTABLECIMIENTOS DE HIGIENE Y BELLEZA BAÑOS ROMANOS

Primera y única casa en España de higiene moderna, montada a todo confort - -
Baños de higiene y belleza
Exclusión de medicinales
ABIERTO DIA Y NOCHE
— Conde Asalto, 16 y 18 —

¡¡No más inyecciones!!

¡¡No más molestias!!

Enfermos de **SIFILIS** pueden curarse sin ser notada su enfermedad con los

Comprimidos GIBERT

Descubrimiento reciente y sensacional, destinado a revolucionar al mundo médico y la terapéutica

Numerosos certificados médicos

LA CAJA DE 50 COMPRIMIDOS: PTAS. 7'50

En venta: Farmacias: Baltá, Rambla Cataluña, 1. — Sarriás, Plaza Santa Ana, 9. — Tarrés, Carmen, 84. — Segalá, Rambla de las Flores, 14, etc.

—L'original de la correspondència, se'l fa vostè mateixa, senyoreta?
—No: el senyor gerent me l'apunta cada dia.